

SUCCESVOL AANGIFTE DOEN: EEN KUNST OP ZICH

Op 1 juli is de KBvG de pilot 1-2-3 Aangiftewijzer gestart. Deze concrete handleiding moet het aantal succesvolle aangiftes door een gerechtsdeurwaarder van geweld en bedreiging gaan verhogen. Daarnaast is er een speciale supportlijn geopend waarop een bedreigde of gemolesteerde deurwaarder zo nodig om bijstand van een advocaat kan vragen, om zo de kans op bestrafing van de dader groter te maken. Twee ervaringsdeskundige advocaten, Elpiniki Kolokatsi en Arjan Klaassen, staan voor de beroepsgroep standby.

KBvG-bestuurslid Paul Otter schreef het al in zijn vaste blog op de KBvG-website: absoluut gezien hebben gerechtsdeurwaarders niet veel met geweld en bedreiging te maken. Jaarlijks bezoeken ze in hun ambtelijke hoedanigheid ongeveer 3.500.000 adressen, en het merendeel van die bezoeken verloopt geweldloos.

Toch is er wel degelijk iets aan de hand, want áls het mis gaat is de impact van agressie en geweld relatief groot. Zoals Otter het verwoordt: de blauwe plek van een klap is misschien snel weg, maar de twijfel, onzekerheid en aantasting van je zelfvertrouwen blijven. Wat in dat kader zeker helpt is een effectieve vervolging van de dader. “Daarvoor is echter wel nodig dat de

deurwaarder aangifte doet”, zegt de Amersfoortse advocaat Elpiniki Kolokatsi die de afgelopen jaren meerdere keren deurwaarders bijstond. “En belangrijker nog: op de juiste manier aangifte doet. Want niet alleen hebben dit soort ‘relatief lichte’ vergrijpen weinig prioriteit bij de politie, er wordt ook kritisch gekeken naar de bewijspositie. Deurwaarders werken doorgaans alleen, omdat ze dan minder intimiderend overkomen en sneller contact krijgen. Gevolg is echter dat het vaak de getuigenis van de deurwaarder tegenover de getuigenis van de dader is. Dat leidt al gauw tot seponering van de zaak, dan wel tot een besluit van de rechter het er maar bij te laten wegens gebrek aan bewijs. Een frustrerende ervaring.”

PUBLIEKE TAAK

Ook Arjan Klaassen van BVD-advocaten uit Barneveld stond afgelopen jaren een aantal deurwaarders bij die aangifte hadden gedaan van geweldpleging. In een artikel 12 Sv-procedure bij het Hof ving hij bot. “In die zaak was er sprake van een getuige, van een 112-alarmmelding én van een medisch attest”, zegt Klaassen. “Toch achtte het Hof de mishandeling onvoldoende bewezen, onder meer omdat cruciale bewijsstukken niet in het dossier

terecht waren gekomen. Het Hof gelastte weliswaar dat het bewijs gerepareerd moest worden, maar een half jaar later werd de zaak alsnog afgewezen. Kortom: het is niet zo dat als een deurwaarder aangifte doet, er ook recht wordt gesproken.”

En dat laatste zou wel moeten, vinden zowel Kolokatsi als Klaassen. “Ik heb voor de KBvG over dit onderwerp een white paper geschreven waarin ik stel dat een gerechtsdeurwaarder in functie onder het Veilige Publieke Taak-beleid valt”, zegt Klaassen. “Dat is een set landelijke afspraken die de overheid heeft gemaakt met politie en OM in het kader van opsporing en vervolging van mensen die een functionaris met publieke taak agressief bejegenen. Denk aan: iedere melding krijgt direct opvolging, de politie reageert altijd bij verzoek om assistentie, er wordt altijd opsporing verricht, leidend tot aanhouding en proces-verbaal. Ook wordt in deze gevallen de strafmaat aangepast naar 200%. Helaas moeten we constateren dat dit op papier doortastende VPT-beleid in praktijk nauwelijks soelaas biedt: uit een evaluatie van enkele jaren geleden bleek dat alleen agenten er voordeel van hebben. Voor brandweerlieden, ambulancepersoneel en dus ook de deurwaarders blijkt het weinig te doen.”

Dit op papier
doortastende
Veilige Publieke
Taak-beleid blijkt
voor deurwaarders
weinig te doen.

“Je zou zeggen dat een agent een deurwaarder eerder als een soort collega zou moeten zien, maar dat blijkt in praktijk helaas niet het geval.”

ADVOCAAT IN BEELD

In de whitepaper van Klaassen staan een aantal aanbevelingen aan de KBvG. “Ik denk dat er om te beginnen actiever moet worden gelobbyd om de kwetsbare positie van de deurwaarder als uitvoerder van een publieke taak beter over het voetlicht te krijgen bij de politiek”, zegt Klaassen. “Daarnaast denk ik dat een uniform protocol moet worden ontwikkeld hoe gerechtsdeurwaarderskantoren omgaan met dit soort gevallen. En last but not least heb ik geadviseerd kort en bondig een aantal ‘tips and tricks’ te formuleren met betrekking tot het doen van aangifte.”

Dat laatste heeft inmiddels geresulteerd in de 1-2-3 Aangiftewijzer, die te downloaden is op de KBvG-website. Kolokatsi is daar positief erover, maar zou wel verder willen gaan. “Ik denk dat het er sneller na aangifte ook een advocaat in beeld moet komen, of beter nog: dat de deurwaarder samen met een advocaat aangifte doet”, zegt ze. “Want een deurwaarder kan nog zo professioneel zijn en nog zo’n dikke huid hebben, op het moment dat hij slachtoffer is en zijn fysieke integriteit wordt aangetast, is het toch een ander verhaal. Er is grote kans dat hij te

emotioneel is om overal aan te denken, terwijl een advocaat de nodige afstand kan nemen en er zorg voor kan dragen dat de aangifte correct en volledig in het systeem terecht komt.”

Dat laatste is belangrijk, zegt ook Klaassen. Want om de aangifte een VPT-status te laten krijgen moet de dienstdoende agent in het systeem een vinkje aanklikken. “Als agenten dat vergeten, of om een of andere reden weigeren dat te doen, dan kun je als advocaat de zaak escaleren naar de korpschef of zelfs de aangifte direct bij het OM neerleggen.”

Ook Kolokatsi denkt dat het ‘panklaar aanleveren’ van bewijs – zoals foto’s met datum en tijdstip van gescheurde kleding of verwondingen – de kans op succes in het verdere vervolgingstraject duidelijk verhoogt. “De 1-2-3 Aangiftewijzer maakt het vooral praktisch: wat is nodig voor een aangifte waarop een zaak gebouwd kan worden”, zegt ze. “Want we weten inmiddels: de politie doet het niet voor je. Je zou zeggen dat een agent een deurwaarder eerder als een soort collega zou moeten zien, maar dat blijkt in praktijk helaas niet het geval.”